

Co je Cesta do Emaus?

Upozornili nás, že Cesta do Emaus není “emocionální pěnová koupel”. Je to v podstatě cesta s Ježíšem Kristem. Podstatné není, jak jsme se navzájem báječně sblížili, ale o co blíže jsme Kristu a jak můžeme být užitečnější jako Boží služebníci.

Farář z Illionis

Cesta do Emaus je duchovní program obnovy, který má prostřednictvím osobního rozvoje učedníků posilovat místní sbory. Začíná 72 hodin dlouhým exkurzem do křesťanství. Skládá se z patnácti promluv laiků i duchovních na témata Boží milosti, učednictví a významu církve. Kurz zahrnuje modlitby a rozjímání, zvláštní čas pro chválu a také každodenní vysluhování Večeře Páně. Emauské společenství tvořené těmi, kdo se Cesty do Emaus už zúčastnili, podporuje celý víkend modlitebním bděním, přípravou jídel, obsluhování u stolu a dalšími projevy lásky a obětavosti. Muži a ženy jsou odděleni.

Během těchto tří dnů i po nich vedoucí kurzu povzbuzují účastníky k pravidelnému setkávání ve skupinkách. Členové těchto skupinek se navzájem podporují ve zbožném životě. Prostřednictvím služby ve svých sborech se účastníci snaží přinášet evangelium do svých rodin, do zaměstnání a do místa bydliště.

Cestu do Emaus zastřešuje organizace Upper Room of the United Methodist Church a nabízí jí prostřednictvím místních společenství po celém světě. Víkendový prožitek a následné emauské skupinky posilují a obnovují křesťany jakožto učedníky Ježíše Krista a jako aktivní údy Kristova těla ve službě světu.

Mnoho církevních představitelů považuje Cestu do Emaus za víc než jen program. Je to silné hnutí duchovní obnovy, které mění životy mnoha jedinců i sborů v různých denominacích. Mezi roky 1978 a 1995 se ho zúčastnilo téměř půl milionu lidí. V tomtéž čase se emauské hnutí ujalo na 300 místech světa včetně USA, Austrálie, Brazílie, Mexika, Portorika, Kostariky, Německa, Zimbabwe, Jihoafrické republiky a Indie.

Na Cestě do Emaus se setkávají rostoucí křesťané všeho druhu, aby se navzájem utvrzovali v základech křesťanské víry. Brazilský biskup Adriel de Souza Maia se snažil o to, aby dostal emauské hnutí do své země, protože jak říká, “potřebujeme hnutí obnovy v církvi, které by spojovalo dvě části křesťanského života: modlitbu a skutky, osobní duchovní růst a zájem o druhé. Cesta do Emaus tyto dvě strany mince spojuje.”

Kdy Cesta do Emaus vznikla?

Cesta do Emaus vznikla z římskokatolického hnutí Cursillo, které má svůj počátek v roce 1949 ve Španělsku. Cursillo de Cristinidad znamená doslova “malý kurz (kurzík) křesťanství”. První vedoucí Cursilla určili tento program k tomu, aby lidé byli schopni přinést křesťanství do svého bydliště a na své pracoviště. V 60. a 70. letech začali Cursillo nabízet episkopální církve, luteráni a některé další skupiny jako třeba Tres Dias (Tři dny).

V roce 1978 Cursillo přejala organizace Upper Room působící v rámci metodistické církve a začala ho nabízet pod názvem Upper Room Cursillo převážně protestantským účastníkům.

V roce 1981 došlo k dalším úpravám a ke změně jména na Upper Room Walk to Emmaus.

V roce 1984 vznikla mládežnická odnož s názvem Chrysalis, což znamená motýlí kukla..

Co je cílem Emaus?

To, co Cesta do Emaus přináší, se dá ukázat na příběhu šedesátiletého muže, který se po absolvování víkendu rozhodl zavřít svůj obchod se starožitnostmi a vstoupit do semináře. Nebo na příběhu

ženy, která byla inspirována k napsání písně oslavující Boha, s níž vystoupila na mnoha místech. Dalším příkladem je lékař, který se rozhodl přepisovat na recepty biblické verše, aby zdůraznil, že “nejlepším lékařem” je Bůh.

Laik z Ohia

Cílem Emaus je podněcovat, povzbuzovat a vyzbrojovat členy místních sborů ke křesťanské aktivitě doma, ve sboru, na pracovišti, v místě bydliště. K naplnění tohoto cíle slouží několik důležitých součástí.

Třídenní kurz posouvá křesťany na novou rovinu otevřenosti a oddanosti Kristu. Účastníci se učí znovu porozumět významu své víry. Znovu prožívají dary Boží lásky a z emauského víkendu odjíždějí s touhou předávat tuto lásku ostatním. Třídenní kurz posiluje jejich vědomé spojení s Kristem a pomáhá jim přenášet svoji víru do praktického života a být otevřený Boží lásce.

Laik z Tennessee napsal: “Pochopil jsem význam zbožného života, studia a služby a jejich provázanost v životě v milosti. Zakusil jsem nesmírnou sílu Boží lásky a milosti a také jsem si uvědomil, jak mám udržovat a zvyšovat svoji otevřenost vůči této milosti. Začal jsem toužit po tom, abych mohl sdílet svůj prožitek Krista s ostatními v naději, že pocítí to, co cítím já.

Přestože jsem svoji křesťanskou pouť započal už dávno, je pro mě pokrok a růst, který jsem zažil díky Cestě do Emaus, naprosto nový.“

Emauské skupinky staví na tom, co začalo během víkendu.

Skupinky dvou až šesti lidí se scházejí každý týden asi na hodinu. Jejich členové probírají, co se v jejich duchovním životě událo během uplynulého týdne, jak si uvědomovali Boží přítomnost a jeho volání a též jaké mají plány pro týden následující. Cílem těchto skupinek je vzájemná podpora v odhodlanosti žít plně v Boží milosti a růst v Ježíši Kristu. Vedle podpory osobního křesťanského růstu slouží skupinky jako základna pro křesťanské chování, a tak se odrážejí ve sboru i v sousedských vztazích.

Týmy ve službě, to je další, co ovlivňuje životy. Mnoho z těch, kdo se zúčastní Cesty do Emaus, také následně doroste do role služebníka už jen tím, že chtějí umožnit také ostatním, aby se podíleli na Cestě

do Emaus. Službou v kuchyni, úklidem pokojů či toalet, přípravou bohoslužeb a modlitbou za účastníky a za celé týmy v zákulisí se tyto lidé učí být radostnými a poslušnými služebníky. Službou v týmu, která vyžaduje několikatýdenní přípravu, se tyto lidé naučí vést malé skupinky, sdílet a vyjadřovat svoji víru a mluvit před ostatními. Dokážou také využívat svoje jedinečné dary a podporovat dary ostatních lidí.

Účast v místních sborech je projevem celoživotního závazku účastníků vůči Kristu a jeho církvi. Cesta do Emaus dosahuje svého cíle, když z tohoto závazku učenictví získá sílu místní sbor. Emauskou zvěst naplňují věřící prostřednictvím církve právě tak, jako když sdílejí Boží lásku doma, na pracovišti a všude, kam přicházejí. Všechny aspekty Emaus, třídenní kurz, emauské skupinky, práce v týmu a zákulisní podpora, jsou vytvořeny tak, aby posilovaly a vyzbrojovaly křesťany k tomu, aby byli Kristovým nohama a rukama v tomto světě.

Proč právě “Cesta do Emaus”?

A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi.

Lukáš 24, 15

Cesta do Emaus se jmenuje podle příběhu, který je zapsán v Lukášově evangeliu 24, 13-35.

Přináší základní obraz pro víkendový program i dny následující. Lukáš vypráví příběh onoho prvního velikonočního odpoledne, kdy se vzkříšený Kristus zjevil dvěma učedníkům, kteří spolu kráčeli po cestě z Jeruzaléma do Emaus. Stejně jako křesťanům a církvím, kteří jsou příliš zaměstnaní svými vlastními problémy, i těmto dvěma učedníkům zaslepl smutek a beznadějí oči, a proto ve věcech, které se staly, neviděli Boží spasitelský záměr.

Ale vzkříšený Kristus se přece jen “připojil k nim a šel s nimi.”

Otevřel jim oči, aby ho mohli spatřit, a zapálil jim v srdci oheň Boží

lásky. Jak kráčeli do Emaus, Ježíš jim vykládal to, co se ve všech částech Písma vztahovalo na něj. Když přišli do Emaus, “ vzal chléb, vzdal díky, lámal, rozdával jim jej a oči se jim otevřely. Poznali Ježíše, vzkříšeného Pána, a vzpomněli si, jak jim hořela srdce, když s nimi na cestě mluvil. A v tu hodinu tito dva učedníci vstali, opustili Emaus a vrátili se ke svým přátelům do Jeruzaléma. Když jim vyprávěli o svém setkání se vzkříšeným Kristem, Ježíš je znovu navštívil, aby je opět ujistil o své přítomnosti.

Příběh o Ježíšově vzkříšení však nepokračuje osobními duchovními prožitky učedníků. Ježíš odešel k Otci a učedníci se vylitím Ducha svatého stali součástí těla zjeveného Krista. Učedníci byli Duchem vysláni, aby nesli evangelium Ježíše Krista. Naučili se hlásat evangelium nevěřícímu světu a setrávat v milosti prostřednictvím vztahu s bližními.

Cesta do Emaus nabízí dnešnímu učedníkovi podobnou příležitost objevit znovu Kristovu přítomnost ve svém životě, získat nové porozumění Boží proměňující milosti a vytvářet přátelství, která budou živit víru a upevňovat duchovní zralost. Cesta do Emaus poskytuje cestu na vrchol Boží lásky a také podporují návrat poutníků do světa v síle Ducha, aby svoji lásku mohli sdílet se zraněným a zraňujícím světem.

Co se odehrává během třídní Cesty do Emaus?

Duchovně jsem rostl, když jsem vyslechnul několik promluv laiků a duchovních na taková teologicky významná témata, jako je milost, všeobecné kněžství, ospravedlňující milost, růst prostřednictvím studia, křesťanské skutky, učednictví, tělo Kristovo, jak změnit svět a další. Od každého řečníka jsem se něco naučil a došel jsem k závěru, že by mě těšilo, kdyby některý z laiků přednesl nedělní kázání ve všech mých sborech.

Farář po Cestě do Emaus

V malých skupinkách u stolu jsme naslouchali, dělali si poznámky a diskutovali o každém tématu. Byl pro mě velký zážitek naslouchat ostatním poutníkům - metodistům, presbyteriánům, katolíkům, luteránům a baptistům – jak bojují s tím, aby každé z témat uvedli do života. Svoje názory jsme předváděli na plakátech, ve scénkách, písních a básních.

Laik z Indiany

Následující přehled toho, co se děje během Cesty do Emaus, je pouhým náčrtem. Představuje činnosti a témata. Nemůže však plně sdělit, co se mezi lidmi odehrává jakožto důsledek společného třídního pobývání s důrazem na Boží lásku. Ukazuje, proč Cestu do Emaus nazýváme krátkým kurzem křesťanství, a ne rekreačním pobytem. Cesta do Emaus je zároveň zábavná a osvěžující, a zároveň soustředěná a nabitá.

Každý ze tří dnů má rozdílný charakter a odráží trojiční podobu. Středem pozornosti prvního dne je Bůh a vztah, který nabízí. Druhý den se soustředí na Ježíše Krista a odpověď každého učedníka na Boží milost v křesťanském společenství. Třetí den se zaměřuje na Ducha svatého a volání k aktivnímu křesťanskému životu v církvi i ve společnosti. Všechny tři dny směřují ke „čtvrtému dni“ – každodennímu životu jakožto společné cestě s Kristem, projevujícím se pravidelnou modlitbou, studiem Písma a službou. Každou z patnácti promluv následuje okamžik tichého soustředění, poté přichází diskuse a kreativní odezva. Denní bohoslužby a modlitby jsou tematicky zaměřeny a jsou připraveny speciálně pro Cestu do Emaus. Každý den obsahuje také přestávky na jídlo a občerstvení. Celý víkend je prochnut modlitbami a projevy obětavé lásky těch, kdo zrod každé Cesty umožňují.

Program Cesty do Emaus

Předvečer

17:30 – registrace

18:00 večeře

úvod

orientace

večerní modlitba

(ticho)

První den

Večeře Páně

Snídaně

Rozdělení ke stolům

Promluva č.1 Priority

Promluva č.2 Předběžná milost

Oběd

Promluva č.3 Všeobecné kněžství

Promluva č.4 Ospravedlňující milost

Večeře

Promluva č.5 Zbožný život

Prožitek modlitební emauské cesty

Oslava denního poselství

Večerní modlitba

Druhý den

Ranní modlitba

Snídaně

Promluva č.6 Růst prostřednictvím studia

Promluva č.7 Prostředky milosti

Večeře Páně

Oběd

Společný čas modlitby

Promluva č.8 Křesťanské skutky

Promluva č.9 Překážky milosti

Večeře

Promluva č.10 Učednictví

Oslava denního poselství

Zvláštní noční modlitba

Třetí den

Ranní modlitba

Snídaně

Promluva č.11 Jak změnit svět

Promluvy č.12 Ospravedlňující milost

Promluva č.13 Tělo Kristovo

Promluva č.14 Vytrvalost

Oběd

Promluva č.15 Čtvrtý den

Večeře Páně

Závěr

Kdo Cestu do Emaus vede?

Žádný vedoucí nám to nenařídil, ale náš stůl se přesto stal vzájemně propojeným společenstvím. Navzájem jsme se sdíleli a měli jsme jeden o druhého zájem i po skončení víkendu. Náš stůl se stal "pavučinou milosti", která každému z nás nabízela pocit sounáležitosti.

Farář z Indiany

Jedním z jedinečných rysů Cesty do Emaus je narozdíl od jiných duchovních programů, že se nesoustřeďuje na jediného vedoucího. Výsledek víkendu nezávisí na plamenném kazateli, na odborníku na duchovní programy nebo na uznávaném profesorovi. Naopak, vedoucími jsou duchovní i laici, kteří pracují jako tým podle osnov manuálu. Tým se každý emauský víkend mění. Vedení v týmu je jasně definováno, síla prožitku z celého víkendu ovšem spočívá v Boží pravdě, kterou svými příběhy víry přinášejí obyčejní křesťané.

Týmy a jejich vedoucí vybírají místní emauská společenství. Všichni vedoucí se zúčastnili Cesty do Emaus. Členové týmu obvykle navštíví osm až deset setkání nebo dvacet až pětadvacet hodin školení vedoucích. Jednotliví řečníci přednášejí svoje promluvy před celým týmem a pro jejich zlepšení dostávají zpětnou vazbu. Vedoucí stolů jsou školeni pro vedení rozhovorů. Členové týmu společně rostou v Kristu a připravují se na roli služebníků. Pečlivě naplánována je každá část víkendu tak, aby poutníkům bylo umožněno setkání s Kristem.

Proč mají být muži a ženy zvlášť?

Oddělené víkendy pro muže a ženy jsou dalším rysem, který Cestu do Emaus odlišuje od jiných duchovních programů. Přestože to vypadá neobvykle, ukazuje se, že tento přístup je přínosem pro mnoho účastníků, ať svobodných, nebo ženatých či vdaných. U manželských partnerů by motivaci k účasti na emauském víkendu měli mít stejně silnou oba, ať žena, či muž. Oba tak budou mít podobnou zkušenost, a tím se jejich jednota v Kristu prohloubí. Po absolvování víkendu muži a ženy na činnostech spojených s Cestou do Emaus spolupracují. Někteří přesto dávají přednost odděleným skupinkám. Obohacení manželství ovšem není cílem Cesty do Emaus. Jeho struktura i jednotlivé části programu se zaměřují na posílení duchovního života jednotlivce. Oddělené části programu dávají manželům možnost zkoumat vlastní vztah s Pánem. Manželé se mohou víkendu věnovat bez obav, jak se daří jejich partnerovi. Osvobozuje je to také od stereotypů v manželství, které by jim v přítomnosti druhého mohly zabránit v otevřené komunikaci o životě nebo o duchovních záležitostech. Partneři spolu totiž většinou komunikují určitým způsobem. Na Cestě do Emaus mluví a myslí každý za sebe. Má tak prostor revidovat svůj vlastní vztah s Bohem a svobodně se vyjádřit. Oddělené víkendy také umožňují svobodným a ženatým či vdaným svobodu ve vyjadřování a sdílení, kterou by třeba nemuseli pociťovat

před zástupci opačného pohlaví. Toto uspořádání také zbavuje svobodné strachu, že jsou sami uprostřed ženatých nebo vdaných. Dává mužům možnost svobodně vyjádřit své emoce, což může být pro některé problém, zejména před ženami. Tutéž svobodu mají i ženy, zejména ty, jejichž identitu, názory nebo tvořivost muži potlačují. Za zmínku stojí i další důležitá výhoda tohoto víkendu, spočívající v tom, že představitelé stejných pohlaví dokáží mezi sebou vytvářet duchovní propojení, které je pro ně velmi důležité. Muži například přejdou od typické výměny názorů o práci, počasí a sportu k otevřené komunikaci o vztahu s Bohem a o hodnotě života. Dnes, kdy se muži z kostelů mnohdy vytrácejí, je Cesta do Emaus povolává zpět k práci ve farnostech. Díky ní slyší Kristovo povolání do rolí manžela, otce, pracovníka, člena církve a vedoucího. Vzniknou přátelství, která je povzbuzují k odpovědnosti a utvrzují v prioritách.

Co bych měl vědět předtím, než se zúčastním?

Cesta do Emaus je pro lidi zapojené v církvi. Je pro lidi aktivní v církevní práci a pro jejich nadřizené, kteří chtějí být znovu zapálení nebo chtějí oživit svoje plány. Také méně aktivní členové mohou z Emaus čerpat užitek: obnovit svůj vztah s Bohem, duchovně růst nebo najít pevnější základy pro život. Cesta do Emaus ovšem není evangelizačním programem pro nevěřící. Náplň Cesty do Emaus předpokládá určité znalosti základů křesťanské víry a snaží se stavět na kladném vztahu účastníků k církvi.

Cesta do Emaus je pro lidi, kteří chtějí duchovně růst, kteří žijí po vodě života. Je pro lidi, kteří chtějí víc rozumět křesťanské víře a dospět jako Kristovi učedníci. Je to pro ty, kteří chtějí v lásce budovat církve a sloužit v ní.

Cesta do Emaus přináší všeobecně přijímaný teologický pohled. Dává prostor různým typům křesťanů, kteří chtějí růst, sdílet se a jsou ochotni sami sebe na třídní cestě vydávat Kristu. Cesta do Emaus je místem společného setkání rozdílných křesťanů z různých

církví, kteří společně slaví jednotu v Kristu a mohou se navzájem obohacovat, at už to jsou křesťané tradiční, evangelikálové, liberálové, konzervativci, aktivisté nebo charismatici. Cesta do Emaus je pro toho, kdo hledá Krista bez ohledu na nálepky a rozdílné tábory. **Cesta do Emaus je pro budování víry a učenictví**, ne pro léčení smutku nebo psychických problémů. Služebníci v týmu nejsou školeni pro poradenství nebo skupinovou terapii. Pokud řešíte nějaké osobní problémy, zvažte, zda s Cestou do Emaus nepočkat, dokud se na její zvěst nebudete schopni lépe soustředit.

Cesta do Emaus je pro růst jednoty v Kristu, ne pro teologické debaty a spory o denominacích. Snaží se podporovat otevřenost k jiným pohledům na víru. Přinášíte ducha křesťanské tolerance a lásky druhým včetně příslušníků jiných denominací. Pokud nejste schopni potvrdit svou jednotu s druhými křesťany, pokud křesťanství chápete příliš úzce nebo zákonicky nebo pokud nejste tolerantní k odlišným názorům, není pro vás Cesta do Emaus pravděpodobně vhodná.

Cesta do Emaus je soustředěný třídní kurz křesťanství, ne rekreační víkend. Nepřinášíte si s sebou práci z kanceláře ani nedoufejte, že si odpoledne budete moci číst. Až na přestávky je Cesta do Emaus velmi nabitá. Přijďte s prázdnými rukama a otevřeným srdcem, s tím, že se plně odevzdáte Cestě do Emaus.

Jak můžu jít do Emaus?

Tak, že kontaktujete kamaráda, který na Cestě do Emaus už byl. Zeptejte se ho na jeho vlastní zážitek. Určitě Vám pomůže rozhodnout se, jestli je Cesta do Emaus pro Vás.

Pokud neznáte nikoho, kdo Cestu do Emaus absolvoval, nebo pokud u Vás nemáte žádné emauské společenství, obraťte se na českou koordinátorku Janu Křížovou, Myslivní 51, 62300 Brno, +420 777 634 227, mission@umc.cz

Informace v angličtině můžete získat také na :
www.upperroom.org/emmaus.

Jaký zážitek mám očekávat?

Účastníci Cesty do Emaus by měli na konci své třídní cesty pokračovat v životě v milosti už navždycky, měli by sloužit Kristu a lidem pomocí svého sboru a vytrvat ve svém duchovním růstu prostřednictvím účasti na emauských skupinkách. Ve skutečnosti se zážitky lidí z Cesty do Emaus značně liší. Někteří ji považují za zážitek, který jim změnil život, neplatí to však pro každého. Ani to platit nemá. Účastníci, kteří přijíždějí s očekáváním hlubokého duchovního zážitku na základě toho, co jim řekli ostatní, odjíždějí někdy domů zklamáni.

Cesta do Emaus má posílit učenictví lidí v církvi. Jak si Bůh Cestu do Emaus použije, záleží na jednotlivém účastníkovi. U někoho posílí už tak aktivní křesťanský život a zapojení v církvi. U jiného slouží Cesta do Emaus jako podnět, jak se posunout od abstraktního závazku vůči Kristu ke každodennímu praktikování křesťanského učenictví. Ještě jiným Cesta do Emaus poskytne příležitost spojit se s dalšími křesťany a vytvořit skupinky pro vzájemnou spolupráci a růst.

Když se zeptáte na přínos Cesty do Emaus, řeknou Vám někteří lidé, že získali nový pohled. Jiní to pojmenují jako nový základ jejich víry. Mnozí Vám řeknou, že zažili lásku a přijetí jako nikdy předtím. Většina se shodne na tom, že to byla legrace a že se z ní vyvinula přátelství.

Některým lidem se určité aspekty Cesty do Emaus nelíbí, připadají jim moc složité nebo se jim naopak zdá, že na ně měli málo času. Jiní řeknou, že získali víc z postupného zapojování do emauských skupinek nebo jako členové týmu, kde je poselství Cesty do Emaus teprve oslovilo.

Neexistuje jediná správná odpověď. Přestože má Cesta do Emaus stejnou podobu pro všechny, prožitek z ní závisí čistě na každém jednotlivci, na tom, kde se nachází na své životní cestě, jaký má temperament, jak je duchovně vyspělý, jaké má církevní zázemí nebo vztah s Bohem.

Důležité je, že účastníci jedou na Cestu do Emaus proto, aby duchovně vyrostli, a také, že Bohu dovolí, aby je během těch tří dnů posunul na jejich cestě víry. Třídenní Cesta do Emaus je pouze základem, z něhož se máme vydat na cestu s Kristem po zbytek života.

Co se bude očekávat ode mě?

Víkend jsem si užila, protože mě respektovali v mé cestě víry. Nikdo před víkendem, během něj, ani po něm neočekával, že budu někde jinde.

Laik z Nového Mexika

Bud'te sami sebou. Nikdo nemusí zpívat sólo, přednést řeč nebo se před celým společenstvím duchovně obnažit. Nikdo neočekává, že budete zbožní, svatí nebo že budete mít dokonalou znalost Bible. Očekává se pouze, že účastníci budou upřímní, budou se plně zapojovat a reagovat na poselství Cesty do Emaus pravdivě.

Bud'te otevření vůči tomu, co bude během těchto tří dnů následovat, vůči ostatním i vůči Bohu. Cesta do Emaus není místem pro pozorovatele nebo diváky.

Bud'te přítomni na celý třídenní kurz. Každá část je důležitá a hraje roli v pochopení celkového poselství. Každý účastník se stává nepostradatelným členem celého společenství a svého stolu. Pokud není možné, abyste se zúčastnili všech tří dní, počkejte, až to možné bude.

Na tyto tři dny hod'te všechno za hlavu. Cesta do Emaus je časem odděleným pro Boha. Účastníci jsou požádáni, aby si své záležitosti

vyřídili s předstihem a nemuseli být po celé tři dny rušeni, aby místo po celou dobu neopouštěli a s výjimkou naléhavých případů netelefonovali domů ani do práce.

Co se děje na setkáních emauských skupinek?

Od té doby, co jsem absolvoval Cestu do Emaus, se každý týden scházíme se skupinou lidí, abychom se navzájem povzbudili, podpořili a modlili se jeden za druhého, za ostatní a za církev.

Laik z Nového Mexika

Těmto skupinkám (follow-up groups) se většinou říká “group reunions” nebo “reunion groups”. Mají i jiná jména, např. “fourth day groups=skupinky čtvrtého dne”, “accountability groups”, “share groups= sdílecí skupinky”, “discipleship groups=skupinky učedníků” nebo “Christian support groups=skupinky křesťanské podpory”. Všechny ale mají stejný cíl: vytrvalost ve víře. Členové skupinek podporují touhu druhých udržet si obecenství s Pánem a kontakt s ostatními věřícími, kteří s nimi sdílejí představu života v Boží milosti.

Emauské skupinky se scházejí pravidelně, většinou jednou týdně na hodinu. Setkání se skládá ze sdílení prožitků na cestě s Kristem během uplynulého týdne. Sdílení je vedeno podle programu, který každý účastník dostává na Cestě do Emaus.

Zprvé, každý shrne svou cestu s Kristem tím, že projde trojici zbožnost, studium, služba. Zadruhé, každý řekne, co prožil v Boží přítomnosti a jaké ucítil povolání. Zatřetí, každý představí svoje plány učednictví v praxi na následující týden. Setkání je zakončeno oznámeními a závěrečnou modlitbou. Během něj si účastníci navzájem naslouchají, oslavují Boží milost v životě každého člověka a zdůrazňují odhodlání k životu v jednotě s Kristem v každodenním životě. Tento důraz je vyjádřen prostřednictvím podpory, povzbuzení a spolehnutí se jeden na druhého.

Muži a ženy se většinou scházejí odděleně. Mnoho skupinek se ale schází bez ohledu na pohlaví. Někdo dokonce preferuje skupinku smíšenou. Jiní se zase rádi scházejí jako manželské páry. Většina skupinek je laických, některé zahrnují duchovního a jen málo jich je plně duchovních.

Co je emauské společenství?

Cesta do Emaus mi dala mnoho křesťanských přátel z nejrůznějších míst ve dvou státech.

Laik z Nového Mexika

Emauské společenství se skládá ze všech lidí v daném místě, kteří se zúčastnili Cesty do Emaus. Vedle týdenních setkání skupinek se jednou měsíčně, většinou v pátek nebo v sobotu, scházejí emauská společenství, aby společně slavila Boží milost a oživovala myšlenku každodenního života - života „čtvrtého dne“ - se vzkříšeným Kristem. Emauské aktivity koordinuje výbor vedoucích, kteří jsou každoročně voleni emauským společenstvím.

Když je emauské společenství dostatečně velké, můžou jeho vedoucí požádat The Upper Room o pravidelné pořádání Cesty do Emaus. Emauské společenství podepíše s The Upper Room dohodu, že může fungovat v rámci programu.

Každé místní emauské společenství se opírá o místní vedení a odráží silné a slabé stránky zúčastněných, jejich duchovní zápal i předsudky. Každá generace účastníků se stává potencionálními vedoucími následujícího programu. The Upper Room pořádá školení a semináře a na požádání navštěvuje emauská společenství a pomáhá rozvíjet vedení programu.

V čem spočívá síla Emaus?

Poté, co jsem absolvovala Cestu do Emaus, začala jsem se pravidelně modlit a studovat Písmo.

Laik z Ohia

Cestu do Emaus v dnešní době používá Bůh. Bezpočet dospělých zažívá skutečnou obnovu a uzdravení.

Cítí potřebu uzavřít nový a poučený závazek vůči Kristu i církvi. To je práce Ducha svatého.

Cesta do Emaus se snaží posílit místní sbory tím, že zmocňuje učedníky a ve farnostech vychovává nové vedoucí. Do zavedených sborů přináší nového ducha, oživuje je a podporuje jeho členy.

Cesta do Emaus udržuje důležitou rovnováhu osobní zbožnosti a křesťanské aktivity ve světě.

Cesta do Emaus je důvěryhodná. Vedoucí se snaží o soudržnost formy a obsahu u každé části programu. Členové týmu se věrně drží manuálu, což zabraňuje tomu, aby se pozornost soustředila na nápady vedoucích. Spolehnutí na prověřené osnovy také zaručuje to, že se ve vedoucích pozicích objevuje více laiků i duchovních a zajišťuje prostor, v němž se lidé mohou cítit bezpečně s Bohem a jedni s druhými.

Cesta do Emaus zahrnuje pokračování, které je zaměřeno na učednictví. Vynáší účastníky do výšin Boží milosti a pomáhá jim sestoupit do nížin „čtvrtého dne“ prostřednictvím skupinek vzájemné podpory a odpovědnosti.

Cesta do Emaus dává dohromady laiky a duchovní, začleňuje obě skupiny do vedení a staví na důvěře ve schopnosti a ochotu laiků sloužit.

Cesta do Emaus se soustředí na to podstatné v křesťanské víře.

Duch programu dobře vyjadřují slova Johna Wesleyho: “V podstatném jednota, v nepodstatném svoboda a ve všem láska.”

Cesta do Emaus je ekumenická v tom smyslu, že jak celý víkend, tak i následné skupinky chtějí žít jednotu a vzájemnou úctu mezi křesťany různých denominací, kteří se na programu podílejí ve své komunitě.

Cesta do Emaus je zábavná a zároveň konfrontuje spící křesťany se skutečností, že Ježíš Kristus myslel vážně to, co řekl a udělal, že Bůh má na starosti vážné věci a vážný je i náš závazek a že nás Bůh miluje víc, než nás kdy napadlo.

Jaká jsou úskalí Cesty do Emaus?

Cesta do Emaus jako každé živé hnutí obnovy v církevní historii má své vzestupy i pády. Vedoucí církevní představitelé i řadoví věřící, kteří se Cesty do Emaus zúčastnili, mohou některá úskalí předvídat. Pracují totiž na tom, aby církev měla z programu co největší užitek. Některá z nejběžnějších úskalí jsou:

Jít stále do Emaus a nikdy nepokročit dál. Mnoho lidí má tak pozitivní zážitek, že mají problém ho překonat. Ale jak říká Lukáš, jakmile se učedníci vrátili do Jeruzaléma povědět zprávu ostatním, soustředili se na vzkříšeného Krista a na službu v jeho jménu, ne na to, kdy ho poprvé potkali.

Udělat si z Emaus vlastní církev. Pro některé lidé se Cesta do Emaus stává církevní aktivitou místo toho, aby ji přinesli do vlastní církve. Stává se tak zejména tehdy, pokud vazba daného člověka ke sboru je slabá nebo vůbec žádná. Cesta do Emaus by měla vztah člověka k jeho sboru posilovat, ne nahrazovat.

Chovat se elitářsky nebo sektářsky. Toto vidění může nastat, pokud nadšení účastníci Cesty do Emaus stále mluví o svém společném zážitku, a přitom zapomínají na ostatní. Někdy se lidé domnívají, že emauské skupinky jsou uzavřenými společenstvími namísto otevřených skupinek učedníků. Někdy je také víc slyšet slova o prožitku než vidět skutečné svědectví prostřednictvím skutků lásky a služby v církvi. Jedním z úkolů pro pastora je pomoci nadšeným účastníkům Cesty do Emaus, aby se soustředili na službu, a podpořit je, aby se o své dary podělili s ostatními.

Mluvit o Cestě do Emaus, jako by to bylo něco tajného. Někdy lidé, kteří absolvovali Cestu do Emaus, nechtějí odhalit detaily, aby

ostatním nezkazili jejich prožitek. Jak ale ilustruje i tahle brožura, nic, co se objevuje na Cestě do Emaus, není tajné. Zatajování informací vyvolává atmosféru, která celému programu ubližuje a účastníky Cesty do Emaus odděluje od ostatních.

Vidět Cestu do Emaus jako něco exkluzivního. Tohle vidění může pramenit ze skutečnosti, že účastníci mají sponzory, místo toho, aby se přihlásili sami. Sponzoři však hrají důležitou roli. Podporují účastníky různými způsoby před Cestou do Emaus a v jejím průběhu. Sponzoři taky umožňují účastníkům najít emauské skupinky po jejich návratu z víkendu. Můžete požádat kohokoliv, kdo byl na Cestě do Emaus, aby Vám pomohl je najít.

Jít do Emaus z nesprávného důvodu. Když někdo jde do Emaus z jiného důvodu, než pro něj je program určen, může to skončit zklamáním nebo nesprávným využitím programu. Cesta do Emaus kupříkladu není určena k tomu, aby vyřešila smutek nad ztrátou blízkého člověka nebo psychickou labilitu, není to ani útočiště pro lidi, kteří stojí na okraji sboru. Cesta do Emaus je pro ty, kdo se vrátí domů, aby v lásce budovali společenství.

Nesprávně porozumět možnostem Emaus. Výsledkem tohoto neporozumění může být, že pastor leckdy nesměruje energii poutníků do služby a nepodporuje jejich další růst. Vedoucí sborů někdy nevědí, co dělat s lidmi, kteří se vrátili z Emaus a mají velké nároky na sbor i na svůj duchovní život. Bez vedení může Cesta do Emaus působit potíže místo toho, aby byla začátkem změny a obnovy.

Neudržet teologickou rovnováhu. Někdy se teologické vedení Cesty do Emaus může pokřivit a zúžit pohled. Cesta do Emaus potom ztrácí rovnováhu a přestává sloužit celé církvi.

Kvalita Cesty do Emaus závisí na zapojení co nejširšího počtu dospělých duchovních i laiků.

The Upper Room spolupracuje s místními emauskými společenstvími na školení a poskytuje jim zdroje, aby tyto problémy byly minimalizovány a byl zajištěn co nejkvalitnější program.

Co je Upper Room?

Většina lidí zná The Upper Room z jejich ranních zamyšlení (The Upper Room daily devotional guides). The Upper Room poskytuje širokou nabídku tištěných a audiovizuálních materiálů, vzdělávacích a experimentálních příležitostí. Cesta do Emaus je chráněnou značkou The Upper Room.

The Upper Room je součástí General Board of Discipleship of The United Methodist Church. Je to církevní organizace, která poskytuje poradenství a materiály sborům. Úkolem The Upper Room je poskytovat lidem prostředky k jejich růstu ve vztahu s Bohem. Věří, že jejich služba posílí lidi na celém světě, kteří jsou spojeni modlitbami, společně směřují k novému životu v Kristu a sdílejí si své příběhy o Bohu. Služba The Upper Room je mezidenominační, mezikulturní a mezinárodní svým rozsahem a dosahem.

Přestože je The Upper Room organizačně financovanou součástí The United Methodist Church, je jedinečná v tom, že žije z vlastních zdrojů. Nepodporují ji církevní sbírky, ale žije z prodeje materiálů a z darů.

The Upper Room podporuje Cestu do Emaus a Chrysalis tým, že jim poskytuje několik zaměstnanců na plný úvazek. Ti jim pomáhají zakládat nová emauská společenství, vést školení, psát materiály, zajišťovat komunikaci mezi emauskými skupinkami a snaží se vylepšovat program.

Obsah

Co je Cesta do Emaus?
Kdy Cesta do Emaus vznikla?
Co je cílem Cesty do Emaus?
Proč právě “Cesta do Emaus”?
Co se odehrává během třídní Cesty do Emaus?
Kdo Cestu do Emaus vede?
Proč mají být muži a ženy zvlášť?
Co bych měl vědět předtím, než se zúčastním?
Jak můžu jít do Emaus?
Jaký zážitek mám očekávat?
Co se bude očekávat ode mě?
Co se děje na setkáních emauských skupinek?
Co je emauské společenství?
V čem spočívá síla Cesty do Emaus?
Jaká jsou úskalí Cesty do Emaus?
Co je Upper Room?